

CISG-online 6191	
Jurisdiction	Lithuania
Tribunal	Šiaulių apygardos teismas (Regional Court Šiauliai)
Date of the decision	18 March 2020
Case no./docket no.	e2A-122-569/2020
Case name	<i>Leopolder Vertriebs GmbH v. Parket Trade UAB</i>

I. Ginčo esmė

1.

Ieškovė ieškiniu prašė priteisti iš atsakovės 25 480,33 Eur skolą, 2063,90 Eur delspinigius, 6 procentų metines procesines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

1

2.

Pažymėjo, jog prievolės pagal ginčo prekių pirkimo – pardavimo teisinius santykius jurisdikciją nagrinėti atsakovei reiškiamą ieškinį turi Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmai (Europos Parlamento ir Tarybos 2012 m. gruodžio 12 d. Reglamento (ES) 1215/2012 7 straipsnio 1) punkto a) papunktis) (b. l. 62-64).

2

3.

Nurodė, kad atsakovė 2018 m. rugpjūčio 16 d. užsakymu Nr. [...] ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymu Nr. [...] kreipėsi dėl bendro 1100 m³ (700 + 400 m³) kiekio parketo užsakymo. Paaiškino, kad minėtus užsakymus priėmė ir atsiuntė atsakovės patvirtinimui kitus užsakymus su 29631,00 Eur patikslinta prekių kaina (2018 m. rugpjūčio 20 d. užsakymas Nr. [...] ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymas Nr. [...]). Užsakymų prekių transportavimą iš Lietuvos atsakovė užsisakė pati ir atliko savo lėšomis. Nurodė, jog 2018 m. spalio 3 d. prekės buvo pakrautos atsakovės užsakytam vežėjui ieškovės sandėlyje, esančiame [...], Šiauliai, ir pristatytos atsakovės registruotos buveinės adresu Austrijoje. Už parduotas prekes ieškovė 2018 m. spalio 3 d. išrašė atsakovei 30480,33 Eur sumai sąskaitą Nr. [...]. Šios sąskaitos atsakovė neapmokėjo ir iki šiol nėra atsiskaičiusi už gautas prekes. 2019 m. vasario 11 d. pretenzija paragino atsakovę skolą sumokėti gražiuoju. 2019 m. vasario 28 d. atsakydama į pretenziją atsakovė nesutiko skolos padengti dėl priežasčių, susijusių su kitais užsakymais ir kitomis nei šio ginčo prekėmis (Promegger pretenzija). 2019 m. kovo 19 d. atsakovei buvo išsiųsta pakartotinė pretenzija, tačiau atsakymo nesulaukė. Prekės, dėl kurių atsakovė iš kliento Promegger sulaukė pretenzijų, yra nesusijusios su ginčo prekėmis, už kurias atsakovė jau yra atsiskaičiusi. Tačiau identifikavus ir įvertinus tų prekių trūkumus Austrijoje, geranoriškai sutiko maksimalia galima trūkumų verte, t. y. 5000,00 Eur sumažinti atsakovės 30 480,33 Eur skolą už įsigytas prekes, dėl kurių kokybės pretenzijų nėra reiškama. Atsižvelgdama į visas aplinkybes ir siekdama geranoriškai išspręsti visus nesutarimus tarp šalių, sutiko atsakovės skolą už ginčo prekes sumažinti iki 25 480,33 Eur.

3

4.

4

Atsakovei sąskaita buvo išrašyta 2018 m. spalio 3 d. ir turėjo jo būti apmokėta per 14 d., t. y. iki 2018 m. spalio 17 d. imtinai. Sąskaitos apmokėjimas nuo 2018 m. spalio 18 d. imtinai iki šio ieškinio pateikimo teismui dienos (2019 m. kovo 29 d.) yra pradelstas 162 d., kas sudaro 2 063,90 Eur. Pažymėjo, jog, skaičiuojant delspinigius, jie buvo skaičiuojami nuo geranoriškai sumažinto skolos už ginčo prekes dydžio, t. y. 25 480,33 Eur, taikant 0,05 procentų delspinigių dydį. Prašo priteisti iš atsakovės ir 2 063,90 Eur delspinigių, 6 procentų metines procesines palūkanas už priteistą sumą nuo šio ieškinio priėmimo dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su advokato ir advokato padėjėjo teisine pagalba.

5.

5

Atsiliepime į ieškinį atsakovė prašė ieškovės ieškinį civilinėje byloje palikti nenagrinėtą kaip neteisingą Lietuvos teismams. Taip pat prašė kaip nepagrįstą atmesti ieškovės ieškinį atsakovei ir priteisti iš ieškovės atsakovės bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, kad 2018 m. rugpjūčio 16 d. ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. pateikė ieškovei užsakymus dėl prekių (parketo) pateikimo. Užsakymuose įtvirtino, kad šiam užsakymui taikomos Leopolder Vertriebs GmbH bendrosios sąlygos, kurios skelbiamos interneto tinklapyje. Bendrosiose sąlygose šalys susitarė dėl taikytinos Vokietijos Respublikos teisės ir teisingumo Austrijoje pagal atsakovės buveinės vietą (Bendrųjų sąlygų 5 straipsnio (1) punktas). 2018 m. rugpjūčio 20 d. ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. ieškovė pateikė užsakymų patvirtinimus, kuriais patvirtino atsakovės pateiktus užsakymus. 2019 m. vasario 28 d. ieškovei pateikė el. laišką, kuriuo nurodė, kad nesumokės pagal 2018 m. rugpjūčio 16 d. ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymus gautų prekių kainos, kol nebus išsiaiškinta dėl ankstesnio atsakovės užsakymo, dėl kurio atsakovės klientas patyrė nuostolių dėl netinkamos kokybės parketo pateikimo. Susiklosčiusios situacijos atveju sustabdė prievolę atsiskaityti pagal 2018 m. rugpjūčio 16 d. ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymus.

6.

6

Prievolės sustabdymą atsakovė argumentavo tuo, jog ieškovė pristatė 105 m² parketo, kuris buvo pristatytas klientams Promegger į jų įrenginėjamą būstą. Iš viso buvo sumontuota 95 m² parketo. Po kurio laiko sumontavus parketą visuose kambariuose pastebėti jo trūkumai, kurie susiklosčiusios situacijos atveju gali būti pašalinti tik visą sumontuotą parketą pakeičiant nauju. Keičiant nekokybišką parketą nauju, turės būti išmontuoti visi baldai, todėl už naujas medžiagas ir minimų paslaugų suteikimą preliminarai nustatyta 32 882,75 Eur žala. Ieškovės atstovas buvo atvykęs į klientų namus, apžiūrėjo sumontuotą parketą ir pripažino įmonės atsakomybę dėl netinkamos kokybės parketo pateikimo. Ieškovės atstovas pasiūlė 5000,00 Eur kompensaciją už 50-100 m² parketo pakeitimą kokybišku. Pažymėjo, jog nesutikus su šiuo pasiūlymu (kadangi dėl grindų pakeitimo kilo didesni nuostoliai), ginčas tarp šalių nėra išspręstas.

7.

7

Atsakovė nesutiko su ieškovės argumentu, jog prievolės pagal ginčo prekių pirkimo – pardavimo teisinius santykius jurisdikciją nagrinėti atsakovui reiškiamą ieškinį turi Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmai (Europos Parlamento ir Tarybos 2012 m. gruodžio 12 d. Reglamento (ES) 1215/2012 7 straipsnio 1) punkto a) papunktis).

8.

Baigiamojoje kalboje atsakovė prašė taikyti 6 mėnesių ieškinio senatį ieškovės paskaičiuotiems delspinigiams.

8

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

9.

Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmai 2019 m. spalio 24 d. sprendimu netenkino atsakovės Austrijos įmonės Loepolder Vertriebs GmbH prašymo ieškovės UAB «Parket Trade» ieškinį civilinėje byloje palikti nenagrinėtą kaip neteismingą Lietuvos teismams. Netaikė ieškinio senaties ieškovės ieškinio reikalavimui dėl delspinigių priteisimo. Ieškovės ieškinį tenkino visiškai.

9

10.

Teismas nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, ieškovės ieškinio reikalavimai kilę iš prekių pirkimo – pardavimo teisinių santykių, jie gali būti pareikšti prievolių vykdymo vietos teisme (Europos Parlamento ir Tarybos 2012 m. gruodžio 12 d. Reglamento (ES) 1215/2012 7 straipsnio 1) punkto a) papunktis). Tačiau nesutiktina su atsakovės argumentu, kad prievolės, kylančios iš pirkimo – pardavimo teisinių santykių, įvykdymo vieta šiuo konkrečiu atveju yra Austrijoje, nes pardavėja prekes perdavė vežėjui, kuris jas pristatė į Austriją (į pirkėjo sandėlį). Reglamentas Nr. 1215/2012 «pristatymo» ir «pristatymo vietos», kaip «atitinkamos prievolės vykdymo vietos», sąvokų neapibrėžia, todėl šiuo aspektu aktualūs yra Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išaiškinimai bei ESTT praktika. Teisingumo Teismas yra pasisakęs, kad pagal Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 punkto b papunktį (atitinkamai Reglamento 1215/2012 7 straipsnio 1) punkto b) papunktį) sutarties šalys naudojasi autonomija nustatydamos prekių pristatymo vietą. Remiantis Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 punkto b papunkčio pirma ištrauka (atitinkamai Reglamento 1215/2012 7 straipsnio 1) punkto b) papunkčio pirma ištrauka), kurioje vartojama formuluotė «pagal sutartį», prekių pristatymo vieta iš esmės yra šalių sutartyje nustatyta vieta (ESTT 2010-02-25 sprendimo Car Trim, C-381/08, 45, 46 punktai). Jeigu pagal sutarties nuostatas ir nesiremiant sutarčiai taikytina materialine teise pristatymo vietos nustatyti neįmanoma, ši vieta yra fizinio prekių perdavimo, kuriuo pirkėjas įgijo ar turėjo įgyti teisę faktiškai disponuoti šiomis prekėmis galutiniame pardavimo sandorio paskirties taške, vieta (Teisingumo Teismo 2010-02-25 sprendimo Car Trim, C-381/08, 2 punktas; 2011-06-09 sprendimo Electrosteel Europe, C-87/10, 26 punktas).

10

11.

Teismas nurodė, kad, nesant tarp šalių sudarytos rašytinės pirkimo – pardavimo sutarties, nėra galimybės iš rašytinių duomenų nustatyti šalių susitarimo turinio, t. y. kuri konkrečiai vieta šalių laikoma prekių pristatymo / jų perdavimo pirkėjai vieta, bei kokia yra rašytinė valia šiuo aspektu. Tačiau susirašinėjimo el. laiškais tarp šalių turinys rodo, jog šalys susitarė, kad prekės atsakovei turėjo būti ir buvo fiziškai pateiktos Lietuvoje, perduodant jas paties atsakovės pasitelktam vežėjui.

11

12.

Teismas nurodė, kad nėra pagrindo nesutikti su ieškovės argumentais, kad pagal byloje esančius duomenis prekių fizinio perdavimo atsakovei (pirkėjo pasitelktam vežėjui) vieta vis

12

tik yra faktinė jų perdavimo vieta, t. y. ieškovės sandėlis [...], Šiaulių m., Lietuvos Respublikoje. Šią išvadą teismas darė, nes nuo šio momento būtent atsakovė įgijo ar turėjo įgyti teisę faktiškai disponuoti prekėmis. Prekes perdavus atsakovės pasitelktam vežėjui, atsakovė turėjo teisę pati spręsti dėl jų galutinės pristatymo vietos, kuri nebūtinai galėjo būti Austrijoje, o galėjo būti ir bet kurioje kitoje valstybėje ar net Lietuvoje.

13.

13

Teismas sutiko su ieškovės argumentais, jog atsakovės užsakymuose interneto svetainėje www.bodenoutlet.at pateikiamos standartinės sąlygos nėra taikytinos tarp ieškovės ir atsakovės susiklosčiusiems šio ginčo prekių pirkimo – pardavimo teisiniams santykiams. Pirminių atsakovės užsakymų ieškovė nepatvirtino, bet juos perrašė iš naujo ir pateikė atsakovei patvirtinti, o šis juos patvirtino. Parengtuose užsakymuose atsakovei iš tiesų nėra nuorodų į atsakovės standartinės sąlygas, taip pat nėra nuostatų, iš kurių būtų galima spręsti, kad šalys būtų iš anksto susitarusios dėl byloje sprendžiamam ginčui taikytinos jurisdikcijos Austrijoje. Nustatyta, jog ginčo prekių pirkimo – pardavimo sutartis su atsakove buvo sudaryta kaip su pirkėju, o ne pardavėju (tiekėju), ir ne per atsakovės interneto svetainę (Standartinių sąlygų 1 skyriaus (1) punktas). Todėl teismas netenkino atsakovės prašymo ieškovės ieškinį atsakovei civilinėje byloje palikti nenagrinėtą kaip neteisingą Lietuvos teismams.

14.

14

Teismas pritarė ieškovės argumentams, jog šio ginčo prekės, už kurias yra susidaręs atsakovės įsiskolinimas, yra iš viso kitos (b. l. 17-26), nei parketas, kuris atsakovei buvo parduotas pagal 2018 m. rugpjūčio 20 d. užsakymą Nr. [...] ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymą Nr. [...]. Teismo vertinimu atsakovės kliento Promegger pretenzijos yra nesusijusios su ginčo prekėmis, už kurias atsakovė jau yra atsiskaičiusi. Šalių susirašinėjimo el. paštu turinys patvirtina (b. l. 154-156, 157-162), jog ieškovės pasirinkimu, identifikavus ir įvertinus tų prekių trūkumus Austrijoje (b. l. 100-122), ji geranoriškai sutiko maksimalia galima trūkumų verte, t. y. 5000,00 Eur sumažinti atsakovės 30 480,33 Eur skolą už įsigytas prekes, dėl kurių kokybės pagrįstų pretenzijų šioje byloje nėra reiškama. Todėl atsakovės skola ieškovei sudaro 25 480,33 Eur.

15.

15

Teismas sutiko su ieškovės argumentais, jog atsakovė neturi pagrindo nevykdyti iš vienos sutarties kylančios prievolės atsiskaityti už parketą, kuris atsakovei buvo parduotas pagal 2018 m. rugpjūčio 20 d. užsakymą Nr. [...] ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymą Nr. [...], dėl kurio pristatymo ar kokybės ginčo tarp šalių nėra, remdamasis neįrodytomis ir su kita savarankiška sutartimi susijusiomis aplinkybėmis.

16.

16

Teismas nesutiko su atsakovės argumentais dėl to, jog ji pagrįstai pasinaudojo galimybe sustabdyti prievolės vykdymą (CK 6.46 straipsnis). Atsakovė neįrodė, kad 32 882,75 Eur dydžio nuostoliai (b. l. 123-126, 144-147, 148-153) yra patirti, bei, kad už juos yra atsakinga būtent ieškovė, o ne tretieji asmenys ar pati atsakovė. Ieškovė atsakovės atžvilgiu neturi priešpriešinių prievolių, kitų prievolių, kuo remdamasi atsakovė turėtų pagrindą sustabdyti prievolės atsiskaityti už ginčo prekes vykdymą.

17.

17

Teismas pažymėjo, kad atsakovei sąskaita buvo išrašyta 2018 m. spalio 3 d. ir turėjo jo būti apmokėta per 14 d., t. y. iki 2018 m. spalio 17 d. imtinai. Ieškinio senaties termino pradžia skaičiuojama nuo 2018 m. spalio 18 d. imtinai (CK 1.127 straipsnio 2 dalis). Apmokėjimas nuo 2018 m. spalio 18 d. iki šio ieškinio pateikimo teismui dienos (2019 m. kovo 29 d.) yra pradelstas 162 d., kas sudaro 2 063,90 Eur. Skaičiuojant delspinigius, jie buvo pagrįstai skaičiuojami nuo geranoriškai sumažinto skolos už ginčo prekes dydžio, t. y. 25 480,33 Eur, taikant 0,05 procentų delspinigių dydį, dėl kurio buvo susitarę. Ieškinys byloje pateiktas 2019 m. kovo 29 d., todėl netaikytinas CK 1.125 straipsnio 5 dalies 1 punkte nustatytas sutrumpintas ieškinio senaties terminas ieškovės ieškinio reikalavimui priteisti delspinigius už laikotarpį nuo 2018 m. spalio 18 d. iki 2019 m. kovo 29 d.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo apeliacinį skundą skundo argumentai

18.

18

Atsakovė Austrijos įmonė Leopolder Vertriebs GmbH apeliaciniu skundu prašo panaikinti Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmų 2019 m. spalio 24 d. sprendimą ir ieškovės UAB «Parket trade» ieškinį atsakovei Leopolder Vertriebs GmbH palikti nenagrinėtą kaip neteisingą Lietuvos teismams, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Apeliacinį skundą grindžia šiais argumentais:

18.1.

Teismas netinkamai aiškino Reglamente Nr. 1215/2012 įtvirtintas teismų jurisdikcijos taisykles. Atsakovė pateikė «Bendrąsias Leopolder Vertriebs GmbH prekybos sąlygas», tačiau teismas nepagrįstai šių sąlygų nevertino ir jomis nesivadovavo, priimdamas sprendimą. Bendrųjų sąlygų 5 str. (2) p. įtvirtinta, kad pagal su atsakove sudarytas sutartis paslaugų suteikimo vieta ir teisingumas nustatomas pagal atsakovės registruotos buveinės vietą. Teismas nepagrįstai netaikė Reglamento Nr. 1215/2012 25 straipsnio nustatančio sutartinės jurisdikcijos taisykles, pagal kurias teismas nebuvo teismingas nagrinėti ginčo.

18.2.

Kartu su procesiniais dokumentais teikdama užsakymų kopijas, šio įrašo ieškovė neišvertė. Atsakovės vertinimu, ieškovė sąmoningai neišvertė visos užsakymuose nurodytos informacijos, taip suklaidindamas teismą.

18.3.

Teismas nepagrįstai šalių sudarytai sutarčiai taikė Lietuvos teisę. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (toliau – Reglamentas Nr. 593/2008) 3 str. 1 d. įtvirtinta, kad sutarčiai taikoma šalių pasirinkta teisė. Bendrųjų sąlygų 5 str. (1) p. įtvirtinta, kad sutarčiai taikoma Vokietijos Respublikos teisė. Taigi, šalys buvo susitarę dėl Vokietijos teisės aktų taikymo kilus ginčui.

18.4.

Tarp šalių buvo sudaryta rašytinė pirkimo – pardavimo sutartis, kuri yra laikoma sudaryta sąlygomis, kurios yra oferte su pakeitimais, esančiais akcepte (J. T. konvencijos dėl tarptautinio prekių pirkimo-pardavimo sutarčių 19 str. 2 d.). Atsakovės standartinės sąlygos yra ofertos dalis, o ieškovė užsakymo patvirtinime jų nekeitė ir neišreiškė prieštaravimo dėl jų

taikymo. Teismas klaidingai vertino byloje pateiktus įrodymus, dėl ko neteisėtai ir nepagrįstai konstatavo, kad tarp šalių nėra rašytinės sutarties ir kad iš rašytinių duomenų negalėjo nustatyti šalių valios. Šalys buvo sudarę rašytinę sutartį, kuri susidarė iš atskirų rašytinių dokumentų – Bendrųjų sąlygų, užsakymų bei užsakymų patvirtinimų, kuriuose aptariamos tiek bendrosios, tiek specialiosios sutarties sąlygos.

18.5.

Teismas nepagrįstai nurodė, kad atsakovė neįrodė žalos dydžio. Atsakovė kartu su atsiliiepimu į ieškinį buvo pateikusi informaciją, kad žala atsakovės klientams kyla dėl to, kad sudėtas ieškovės parketas yra nekokybiškas, o norint pakeisti parketą kokybišku, reikalinga išmontuoti baldus, pakeitus parketą juos sumontuoti atgal. Dėl naujų medžiagų bei montavimo (parketo ir baldų) darbų preliminarinė žala 32 882,75 Eur, ką byloje pagrindė ir preliminarinė sąskaita.

18.6.

Teismas nepagrįstai nurodė, kad neaišku, ar už šiuos nuostolius yra atsakinga būtent ieškovė, o ne tretieji asmenys ar pati atsakovė. Atsakovė kartu su atsiliiepimu buvo pateikusi ieškovės atstovo T. K. 2018-12-18 elektroninį laišką, kuriuo ieškovė pripažino, kad atsakovės klientams buvo pateiktos nekokybiškos prekės ir atsiprašė atsakovės dėl sukeltų nepatogumų. Ir nors ieškovės atstovas pasiūlė 5000,00 Eur kompensaciją už nekokybiškų grindų pakeitimą, tačiau, atsakovei nesutikus su pasiūlymu (dėl atsakovės klientų didesnių nuostolių), ginčas tarp šalių liko neišspręstas.

18.7.

Egzistuoja kitos sąlygos atsakovės prievolės sustabdymui. Šalys turi priešpriešines prievoles – ieškovė turi pareigą atlyginti nuostolius dėl ankstesniu užsakymu pateiktų ir sumontuotų nekokybiškų prekių, o atsakovė turi pareigą atsiskaityti už 2018-08-16 ir 2018-08-21 užsakymais pateiktas prekes. Tai, jog prievolės kyla iš skirtingų sutarčių, nepanaikina fakto, kad šalys turi priešpriešines prievoles. Kadangi atsakovės patirtų nuostolių suma daugiau nei dvigubai viršija ieškovės reikalavimą, atsakovės prievolės vykdymo sustabdymas yra pateisinamas ir adekvatus. Galiausiai, atsakovė elgiasi sąžiningai ir protingai, kadangi pati ieškovė vengia atlyginti atsakovės klientų patirtus nuostolius dėl nekokybiško parketo, nepagrįstai mažindama patirtų nuostolių dydį, nors pati pripažįsta, kad ankstesniu užsakymu pateiktas parketas yra nekokybiškas. Remiantis tuo, teismas nepagrįstai konstatavo, kad atsakovė neturėjo teisės pasinaudoti prievolės vykdymo sustabdymu.

19.

Atsiliiepimu į apeliacinį skundą ieškovė UAB «Parket trade» prašo atsakovės apeliacinį skundą atmesti ir pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Atsiliiepimas grindžiamas šiais argumentais:

19.1.

Pačiose Bendrosiose sąlygose nurodoma jų taikymo apimtis aiškiai patvirtina, kad šio ginčo atveju jos netaikytinos, nes reglamentuoja tik pirkimo-pardavimo teisinius santykius, kuriuose atsakovė veikia kaip tiekėja (pardavėja), o pati sutartis sudaroma per atsakovės interneto svetainę.

19.2.

Vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, «Teismas, į kurį kreiptasi, turi pareigų in limine litis išnagrinėti, ar šalys iš tiesų susitarė dėl jurisdikcijų nustatančios sąlygos (šis susitarimas turi būti aiškus ir tikslus), nes Reglamento Nr. 44/2001 23 straipsnio 1 dalyje nustatytais formos reikalavimais šiuo aspektu siekiama užtikrinti, kad susitarimas būtų iš tikrųjų nustatytas. Todėl į sutartį įtraukta jurisdikciją nustatanti sąlyga iš principo gali sukelti padarinių tik šios sutarties sudarymui pritarusių šalių tarpusavio santykiams (žr. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2017-06-28 sprendimų byloje Nr. C-436/16). Visa tai paneigia apeliaciniame skunde nurodomus nepagrįstus teiginius apie tai, kad pirmosios instancijos teismas, priimdamas išvadą dėl ginčui taikytinos jurisdikcijos ir materialiosios teisės, nepagrįstai nevertino atitinkamų atsakovės Bendrųjų sąlygų nuostatų.

19.3.

Atsakovės teiginiai, kad ieškovė sąmoningai pilnai neišvertė pirminių atsakovės užsakymų, t. y. neišvertė juose buvusių nuorodų į atsakovės Bendrąsias sąlygas, yra nepagrįsti ir nekeičiantys ginčo esmės, t. y. šiuo atveju taikytinos jurisdikcijos. Ieškovė išvertė konkrečiai šiam ginčui reikšmingas vietas – anglų kalba pateikiamus užsakomų Prekių aprašymus.

19.4.

Atsakovės pirminių užsakymų pagrindu ieškovės perrašytas užsakymas, jame pašalinant bet kokias nuorodas į atsakovės Bendrąsias sąlygas, yra laikytinas priešpriešine oferta (JT Konvencijos 19 str. 1 d.). Priešingai, nei teigiama apeliaciniame skunde, atsakovė ieškovės užsakymą, kaip priešpriešinę ofertą be jokių nuorodų į atsakovės Bendrąsias sąlygas, aiškiai akceptavo, patvirtindama užsakymą parašu, data ir antspaudu.

19.5.

Pirmosios instancijos teismas pagrįstai atmetė atsakovės prašymą palikti ieškinį nenagrinėtu, nustatęs, kad dėl taikytinos jurisdikcijos šalys nesusitarė, o prekių pateikimo vieta ES Reglamento 1215/2012 prasme buvo [...], Šiauliai.

19.6.

Nesant šalių susitarimo nei dėl taikytinos jurisdikcijos, nei dėl taikytinos teisės, pirmosios instancijos teismas neturėjo pagrindo byloje išspręstam ginčui netaikyti Lietuvos Respublikos materialiosios teisės.

19.7.

Atsakovės pareiga atsiskaityti su ieškove yra atskira, savarankiška prievolė, kylanti iš atskiros, savarankiškos sutarties (užsakymo), kuri nėra susijusi ir nepriklauso nuo ankstesnės sutarties (Promegger prekių užsakymo) vykdymo ar nevykdymo, t. y. iš abiejų sutarčių kylančios šalių prievolės nėra priešpriešinės. Tokios pačios pozicijos yra laikomasi ir teismų praktikoje – priešpriešinėmis šalių prievolėmis yra laikomos prievolės, kurios vykdytinos vienu metu, paeiliui viena po kitos, arba kai vienos iš šių prievolių vykdymas yra kitos prievolės vykdymo sąlyga (žr. Lietuvos apeliacinio teismo 2012-10-03 nutartį c. b. Nr. 2A-1186/2012). Todėl pirmoji ir esminė prievolės vykdymo sustabdymo institutui keliama privaloma sąlyga nėra tenkinama, o kartu nėra tenkinamos ir likusios, su pirmąja ir esmine sąlyga neatsiejamai susijusios sąlygos.

19.8.

Netgi laikant, kad tiek ginčo prekių užsakymas, tiek ankstesnis Promegger prekių užsakymas neva yra neatsiejamai susiję ir iš jų kylančios prievolės yra priešpriešinės, atsakovė privalėjo įrodyti, kad apeliaciniame skunde nurodomi preliminarūs 32 882,75 Eur dydžio nuostoliai yra realiai patirti. Atsakovės preliminarini nuostolių sąmata per se neįrodo, kad tokio dydžio nuostoliai yra realiai patirti. Aplinkybė, kad Promegger prekių nekokybiškumą patvirtino ir pati ieškovė, savaime taip pat nesudaro pagrindo automatiškai laikyti ieškovę atsakinga visoje atsakovės nurodomoje preliminarinių nuostolių apimtyje, nesant įrodytų ieškovės civilinės atsakomybės sąlygų. Be to, kaip minėta, ieškovė savo lėšomis buvo nuvykusi į Austriją apžiūrėti Promegger prekių, įvertino jų kokybiniais trūkumams galint kainuoti maksimaliai 5 000,00 Eur, ir geranoriškai sutiko šia suma sumažinti 30 480,33 Eur dydžio atsakovės įsiskolinimą už šio ginčo prekes iki 25 480,33 Eur. Nors atsakovės nurodomo 95 m² kiekio nekokybiškų Promegger prekių vertė (kaina) pagal atsakovės pateiktą preliminarinių nuostolių sąmatą sudarė 3 412,50 Eur.

Teismas

konstatuoja:

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Apeliacinis skundas netenkinamas.

20.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 320 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, bylos nagrinėjimo apeliacinės instancijos teisme ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei absoliučių teismo sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas. Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis interesas ir neperžengus skundo ribų būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai. Apeliacinės instancijos teismas ex officio patikrina, ar nėra CPK 329 straipsnyje nustatytų absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų. Teisėjų kolegija, apeliacine tvarka išnagrinėjusi civilinę bylą, sprendžia, kad CPK 329 straipsnio 2 dalyje numatytų absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų nagrinėjamoje byloje nėra, taip pat nėra pagrindo peržengti apeliacinių skundų ribas.

Dėl faktinių aplinkybių

21.

Byloje nustatyta, kad 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymu Nr. [...] Austrijos įmonė Loepolder Vertriebs GmbH kreipėsi į uždaryją akcinę bendrovę (toliau – UAB) «Parket Trade» dėl bendro 1100 m³ (700 + 400 m³) kiekio parketo užsakymo (b. l. 6-10). UAB «Parket Trade» užsakymus priėmė ir atsiuntė Austrijos įmonei Loepolder Vertriebs GmbH patvirtinimui 2018 m. rugpjūčio 20 d. užsakymą Nr. [...] ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymą Nr. [...] 29631,00 Eur patikslintai prekių kainai (b. l. 53-57). 2018 m. spalio 3 d. Važtaraščio Nr. [...] ir CMR važtaraščio Serija BP

20

21

Nr. [...] pagrindu nustatyta, jog prekės buvo pakrautos Austrijos įmonės Loepolder Vertriebs GmbH užsakytam vežėjui UAB «Parket Trade» sandėlyje, esančiame [...], Šiauliai, ir pristatymui Austrijos įmonės Loepolder Vertriebs GmbH registruotos buveinės adresu Austrijoje (b. l. 47-52). Už parduotas prekes UAB «Parket Trade» 2018 m. spalio 3 d. išrašė Austrijos įmonei Loepolder Vertriebs GmbH 30480,33 Eur sumai sąskaitą Nr. [...], kuri turėjo būti apmokėta per 14 d., t. y. iki 2018 m. spalio 17 d. imtinai (b. l. 41-45). 2019 m. vasario 11 d. pretenzija UAB «Parket Trade» paragino Austrijos įmonę Loepolder Vertriebs GmbH skolą sumokėti gražiuoju (b. l. 36-40). 2019 m. vasario 28 d. atsakydama į pretenziją Austrijos įmonė Loepolder Vertriebs GmbH nesutiko skolos padengti dėl priežasčių, susijusių su kitais užsakymais ir kitomis nei šio ginčo prekėmis (Promegger pretenzija) (b. l. 11-13). 2019 m. kovo 19 d. Austrijos įmonei Loepolder Vertriebs GmbH buvo išsiųsta pakartotinė pretenzija (b. l. 14-16), tačiau atsakymas UAB «Parket Trade» nepateiktas.

Dėl jurisdikcijos ginčui nagrinėti nustatymo

22.

Apeliantė nurodo, kad ji pateikė Bendrąsias atsakovės prekybos sąlygas, kurių 5 straipsnio (2) punkte įtvirtinta, kad pagal su atsakove sudarytas sutartis paslaugų suteikimo vieta ir teisingumas nustatomas pagal atsakovės registruotos buveinės vietą, tačiau pirmosios instancijos teismas nepagrįstai šių sąlygų nevertino ir jomis nesivadovavo priimdamas sprendimą.

22

23.

Nesutikdama su atsakovės pozicija, teisėjų kolegija pažymi, kad ginčas sieja dviejose skirtingose ES valstybėse narėse (Lietuvos Respublikoje ir Austrijos Respublikoje) buveines turinčius juridinius asmenis, šių šalių tarpusavio ginčų jurisdikcijos klausimui išspręsti taikytinas ES teisinis reguliavimas, konkrečiai pirmosios instancijos teismo analizuotas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas).

23

24.

Bendroji jurisdikcijos taisyklė, nustatyta Reglamento 4 straipsnio 1 dalyje, yra ta, kad ieškiniai turi būti reiškiami (bylos keliamos) atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos (buveinės) valstybėje. Tačiau kartu Reglamento 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos specialiosios (alternatyvios 4 straipsnio 1 daliai) jurisdikcijos taisyklės, numatančios, kad asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismuose, kai byla kyla iš sutarčių (7 straipsnio 1 punkto a papunktis). Pagal šią nuostatą ir jeigu nesusitarta kitaip, atitinkamos prievolės įvykdymo vieta, parduodant prekes, yra vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį prekės buvo ar turėjo būti pateiktos, o teikiant paslaugas – vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos (7 straipsnio 1 punkto b papunktis).

24

25.

Minėto Reglamento 25 straipsnyje 1 dalyje nustatyta, kad jeigu šalys, neatsižvelgiant į jų nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, yra susitarusios, kad valstybės narės teismas arba

25

teismai turi jurisdikciją spręsti bet kuriuos ginčus, kilusius arba galinčius kilti iš konkrečių teisinių santykių, tas teismas (tie teismai) turi jurisdikciją, išskyrus atvejus, kai pagal tos valstybės narės teisę susitarimas yra niekinis turinio galiojimo atžvilgiu. Tokia jurisdikcija yra išimtinė, jeigu šalys nesusitarė kitaip. Susitarimas dėl jurisdikcijos: a) sudaromas arba paliudijamas raštu; b) priimamas tokia forma, kuri atitinka šalių tarpusavyje nustatytą praktiką; arba c) tarptautinės prekybos arba komercijos srityje sudaromas papročius atitinkančia forma, kuri atitinka praktiką, apie kurią šalys žino arba turėjo žinoti, ir kurią tokioje prekybos arba komercijos srityje plačiai žino ir kurios nuolat laikosi sutarčių, susijusių su atitinkama konkrečia prekybos arba komercijos sritimi, šalys. Bet kuris elektroninėmis priemonėmis perduotas pranešimas, kuris užtikrina ilgalaikį susitarimo įrašą, laikomas lygiavertiu rašytiniam susitarimui (Reglamento 25 straipsnio 1 dalis).

26.

26

Iš atsakovės užsakymuose interneto svetainėje www.bodenoutlet.at pateikiamų standartinių sąlygų matyti, kad šios sąlygos galioja visoms sutartims, kurias pirkėjai sudaro su atsakove kaip su tiekėja per interneto svetainę www.bodenoutlet.at. Todėl sutiktina su pirmosios instancijos teismo išvada, kad atsakovės pateikiamos standartinės sąlygos negali būti taikomos tarp ieškovės ir atsakovės susiklosčiusiems šio ginčo prekių pirkimo – pardavimo teisiniams santykiams, kadangi prekių užsakymą atsakovė pateikė el. paštu ir šiuose santykiuose veikė kaip pirkėja, o ne tiekėja.

27.

27

Teisėjų kolegija atmeta apeliacinio skundo argumentą, kad remiantis J. T. konvencijos dėl tarptautinio prekių pirkimo – pardavimo sutarčių 19 straipsniu, atsakovės Bendrųjų sąlygų nebuvo atsisakyta.

28.

28

J. T. konvencijos dėl tarptautinio prekių pirkimo – pardavimo sutarčių 19 straipsnyje numatyta, jog (1) atsakymas į ofertą, kuris turi tikslą būti akceptu, bet turi papildymų, apribojimų arba kitų pakeitimų, yra ofertos atmetimas ir laikomas priešpriešine oferta; (2) tačiau atsakymas į ofertą, kuris turi tikslą būti akceptu, bet turi papildomų ar skirtingų sąlygų, kurios iš esmės nekeičia ofertos sąlygų, yra akceptas, jeigu oferentas be nepateisinamo uždelsimo žodžiu neprieštarauja dėl skirtumų arba nesiunčia dėl to pranešimo. Jeigu jis tokiu būdu neprieštarauja, sutarties sąlygomis yra ofertos sąlygos su pakeitimais, esančiais akcepte; (3) papildomos ar skirtingos sąlygos, be kita ko susijusios su kaina, mokėjimu, prekių kokybe ir kiekiu, pristatymo vieta ir laiku, vienos šalies atsakomybės kitai dydžiu ar ginčų sprendimu, laikomos keičiančiomis ofertos sąlygas iš esmės.

29.

29

Taigi, nagrinėjamu atveju sutiktina su ieškovės atsiliepime į apeliacinį skundą nurodytais argumentais, kad atsakovės pirminių užsakymų pagrindu ieškovės perrašytas užsakymas, jame pašalinant bet kokias nuorodas į atsakovės Bendrąsias sąlygas, yra laikytinas priešpriešine oferta. Atsakovė šį užsakymą, kaip priešpriešinę ofertą be jokių nuorodų į atsakovės Bendrąsias sąlygas, aiškiai akceptavo, patvirtindama užsakymą.

30.

30

Pagal Europos Teisingumo Teismo praktiką, jeigu pagal sutarties nuostatas ir nesiremiant sutarčiai taikytina materialine teise pristatymo vietos nustatyti neįmanoma, ši vieta yra fizinio prekių perdavimo, kuriuo pirkėjas įgijo ar turėjo įgyti teisę faktiškai disponuoti šiomis prekėmis galutiniam pardavimo sandorio paskirties taške, vieta (Teisingumo Teismo 2010-02-25 sprendimo Car Trim, C-381/08, 2 punktas; 2011-06-09 sprendimo Electrosteel Europe, C-87/10, 26 punktas).

31.

31

Pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktiką prievolės vykdymo vieta laikytina vieta, į kurią prekės buvo arba turėtų būti pristatytos. Todėl, sprendžiant dėl jurisdikciją pagrindžiančios sutarties vykdymo vietos, lemiamą reikšmę turi fizinio prekių perdavimo, vykdančią sutartį, vietos nustatymas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016-02-03 nutarties civilinėje byloje Nr. 3K-3-25-695/2016).

32.

32

Taigi, remiantis pirmiau nurodytu Reglamento reguliavimu, Europos Teisingumo Teismo ir Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas, visiškai pagrįstai konstatavo, kad nesant tarp šalių sudarytos rašytinės pirkimo – pardavimo sutarties, kuri konkrečiai vieta šalių laikoma prekių pristatymo ar jų perdavimo pirkėjai vieta, tačiau susirašinėjimo el. laiškais šalims susitarus, kad prekės atsakovei turėjo būti ir buvo fiziškai pateiktos Lietuvoje, perduodant jas atsakovės pasitelktam vežėjui, fizinio perdavimo atsakovei vieta yra faktinė jų perdavimo vieta – ieškovės sandėlis, esantis [...], Šiaulių m., Lietuvos Respublikoje. Todėl šalių ginčas teisingas Lietuvos Respublikos teismui – Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmams.

33.

33

Nesant šalių sudarytos rašytinės prekių pirkimo – pardavimo sutarties dėl taikytinos teisės, apeliacinio skundo argumentas, kad pirmosios instancijos teismas turėjo taikyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės 3 straipsnio 1 dalį, pagal kurią sutarčiai taikoma šalių pasirinkta teisė, atmestinas kaip nepagrįstas. Šiuo atveju nesant šalių pasirinktos sutartinės teisės, turi būti vadovaujama minėto Reglamento 4 straipsnio 1 dalies a) punktu, kuris numato, jog prekių pardavimo sutarčiai taikoma pardavėjo įprastos gyvenamosios vietos valstybės teisė. Todėl pirmosios instancijos teismas pagrįstai išsprendė ginčą remdamasis Lietuvos Respublikos teise.

Dėl ginčo esmės

34.

34

Apeliantės įsitikinimu, ji įrodė, kad turėjo pareigą sustabdyti ginčo prievolės vykdymą, patyrė 32882,75 Eur dydžio nuostolius, bei, kad už juos yra atsakinga būtent ieškovė, todėl pirmosios instancijos teismas nepagrįstai padarė priešingas išvadas.

35.

35

Prievolės vykdymo sustabdymas yra numatytas CK 6.64 straipsnyje. Šios normos 2 dalyje nurodyta, kad «skolininkas [...] turi teisę sustabdyti prievolės vykdymą, kai kreditorius nevykdo savo priešpriešinės pareigos, jeigu skolininko ir kreditoriaus priešpriešinės pareigos susijusios

taip, kad galima pateisinti prievolės vykdymo sustabdymą». CK 6.58 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad tuo atveju, jeigu sutartinės prievolės įvykdymas yra priešpriešinis, o prievolės šalis, kuri pirma turi atlikti veiksmus prievolei vykdyti, prievolės nevykdo arba yra aišku, jog nustatytu terminu jos neįvykdys, kita prievolės šalis turi teisę sustabdyti priešpriešinį savo prievolės vykdymą; jeigu sutartinę prievolę viena jos šalis įvykdė nevisiškai, kita prievolės šalis turi teisę sustabdyti priešpriešinį savo prievolės vykdymą tiek, kiek prievolės neįvykdė kita šalis (CK 6.58 straipsnio 3 dalis). CK 6.207 straipsnis, kurio 2 dalyje nurodyta, kad tuo atveju, kai šalys savo prievolės turi įvykdyti viena paskui kitą, tai turinti sutartį įvykdyti vėliau šalis gali sustabdyti vykdymą tol, kol kita šalis neįvykdo savo prievolių.

36.

Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad tais atvejais, kai viena iš sutarties šalių neįvykdo (netinkamai įvykdo) savo sutartinės prievolės, sąlygos sustabdyti kitos šalies prievolės vykdymą yra tokios: 1) sutarties šalių prievolės turi būti priešpriešinės; 2) prievolės turi būti vykdomos vienu metu arba viena po kitos; 3) prievolės neįvykdo (netinkamai įvykdo) bet kuri šalis, kai prievolės vykdomos vienu metu, arba pirmiau prievolę turinti įvykdyti šalis, kai prievolės vykdomos viena po kitos; 4) dėl prievolės neįvykdymo nėra kitos šalies kaltės, taip pat nėra kitų nuo prievolės neįvykdžiusios šalies nepriklausančių aplinkybių; 5) prievolės neįvykdžiusi šalis nepateikė adekvataus savo prievolės įvykdymo užtikrinimo; 6) prievolės vykdymo sustabdymas, kaip savigynos forma, panaudotas protingai ir sąžiningai, neperžengiant savigynos ribų (CK 6.46 str., 6.58 str., 6.207 str., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2014 m. spalio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-401/2014).

36

37.

Priešpriešinėmis šalių prievolėmis yra laikomos prievolės, kurios vykdytinos vienu metu, paeiliui viena po kitos, arba kai vienos iš šių prievolių vykdymas yra kitos prievolės vykdymo sąlyga (Lietuvos apeliacinio teismo 2012 m. spalio 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-1186/2012).

37

38.

Nagrinėjamu atveju, sutiktina su pirmosios instancijos teismo išvada, kad atsakovė neturėjo pagrindo nevykdyti iš vienos sutarties kylančios prievolės atsiskaityti už parketą, kuris atsakovei buvo parduotas pagal 2018 m. rugpjūčio 20 d. užsakymą Nr. [...] ir 2018 m. rugpjūčio 21 d. užsakymą Nr. [...], dėl kurio pristatymo ar kokybės ginčo tarp šalių nėra, remdamasis neįrodytomis ir su kita – savarankiška sutartimi susijusiomis aplinkybėmis (Promegger prekių užsakymo). Tai reiškia, kad atsakovės pareiga atsiskaityti su ieškove yra atskira, savarankiška prievolė, kylanti iš atskiros, savarankiškos sutarties, kuri nėra susijusi ir nepriklauso nuo ankstesnės sutarties (Promegger prekių užsakymo) vykdymo ar nevykdymo. Todėl apeliančios apeliacinio skundo argumentas, kad iš abiejų sutarčių kylančios šalių prievolės yra priešpriešinės (CK 6.58 straipsnio 1 dalis), atmestinas kaip nepagrįstas.

38

39.

Apeliančios prievolės sustabdymo pagrindas, reikalaujant, kad ieškovė atlygintų nuostolius, patirtus vykdant kitą savarankišką sutartį, nesusijusią su ginčo prievolėmis teisinais santykiais, negali būti vertinamas kaip protingas, sąžiningas ir neperžengiantis savigynos ribų.

39

40.

40

Remiantis išdėstytais motyvais, darytina išvada, kad ginčo atveju šios nutarties 36 punkte paminėtų prievolės vykdymo sustabdymo sąlygų nėra, todėl apeliantė nepagrįstai teigia, jog ji turėjo teisę pasinaudoti prievolės vykdymo sustabdymu (CK 6.46 straipsnis).

41.

41

Teisėjų kolegijai nėra pagrindo nesutikti su pirmosios instancijos teismo išvada, kad atsakovė neįrodė patirtų nuostolių dydžio ieškovei netinkamai vykdant prievolės, kilusias iš Promegger prekių užsakymo, bei, kad už juos yra atsakinga būtent ieškovė, o ne tretieji asmenys ar pats atsakovė. Vien ta aplinkybė, kad ieškovė geranoriškai sutiko atlyginti 5000,00 Eur nuostolius, sumažindama atsakovės įsiskolinimą už ginčo prekes, nesuponuoja išvados, kad ieškovė prisiėmė atsakomybę dėl visų prekių defektų ir sutiko su likusiu atsakovės nurodomu nuostolių dydžiu.

42.

42

Nustačius, kad neegzistuoja sąlygos atsakovės prievolės vykdymo sustabdymui, apeliacinės instancijos teismas plačiau nepasisako dėl apeliantės argumentų susijusių su patirtų nuostolių dydžiu ir pareigos juos atlyginti, netinkamai vykdant kitą, su ginčo sutartimi nesusijusią sutartį (Promegger prekių užsakymą). Apeliantė dėl patirtų nuostolių turi teisę ginti savo galimai pažeistas teises, inicijuodama atskirą ginčą teismine tvarka.

Dėl kitų apeliacinio skundo argumentų

43.

43

Kasacinio teismo praktikoje yra išaiškinta, jog įstatyme numatyta teismo pareiga tinkamai motyvuoti priimtą teismo sprendimą (nutartį) neturi būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių byloje išsakytą ar pateiktą argumentą, o atmesdamas apeliacinį skundą, apeliacinės instancijos teismas gali tiesiog pritarti pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo motyvams (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. birželio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-287/2010 ir kt.). Kadangi į esminius apeliaciniu skundu keliamus bylos teisinius ir faktinius aspektus yra atsakyta, o kiti atsakovės apeliaciniame skunde nurodyti argumentai neturi teisinės reikšmės vertinant skundžiamo pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą bei nelemia kitokios šios bylos procesinės baigties, apeliacinės instancijos teismas šių argumentų nevertina ir dėl jų išsamiau nepasisako.

Dėl bylos procesinės baigties

44.

44

Apibendrinamas pirmiau išdėstyti motyvus, apeliacinės instancijos teismas konstatuoja, kad apeliacinio skundo argumentai nesudaro pagrindo naikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą, todėl Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmų 2019 m. spalio 24 d. sprendimas, paliktinas nepakeistas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45.

45

Vadovaujantis CPK 93 straipsnio 1 dalimi šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą. Atmetus apeliacinį skundą, iš apeliančios ieškovės naudai priteisiamos 1161,60 Eur bylinėjimosi išlaidos, patirtos už atsiliiepimo į apeliacinį skundą parengimą.

Apelacinės instancijos teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 326 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

Nutarė

Šiaulių apylinkės teismo Šiaulių rūmų 2019 m. spalio 24 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Priteisti iš atsakovės Austrijos įmonės Loepolder Vertriebs GmbH, į. k. ATU64304327, ieškovei UAB «Parket Trade», į.k. 303156623, 1161,60 Eur bylinėjimosi išlaidas.

Nutartis įsiteisėja nuo jos priėmimo dienos.